

Vedoes barátom!

Pécsre haladtok, egészen elhanyagoltulak. Borsáros meg; négy hónapja, hogy nem vagyok a magamé s a belkiindelmek egyet követ elken ad. Szerettem egy lyányt ki is öla elfojtott éresem kevesel s a lyány viszont szerelt. Erttem, hogy forduláspontot illok. Mindennemű kedélyen átmentem, minden megmondoktam s huszöt órá napján megkerstem a lyányt. Neme hendsey stari, az egykori Petöfiné testvete. A mennyivel sokkal költő vagyok Petöfinél, az alga anyagival engedékenyebb volt csüntem. Ezt fogadott s nem tön ellenvetest. Elfogadtam a tanácsajót, augusztusban megak Erdélybe is szeptemberben esküvőm.

Sokat mondtok a lépésve, mint mondának ma is. Szegénysegem, a kedély tiltatáson a jövőre is Petöfiné példája talán elég sok volt volna arra, hogy vittéradják. In a ki megkértem a lemondást, talán a szenvedélt is le tudtam volna győzni, s talán le is győztem, ha legdemonitbb kedélyek után is meg nem győződöm, hogy a lyány olyan korraim való. Bai hogy fordultak volna a dolgot, az lett volna abotri illuzion a szerelmemben. Meguntam az úres kúv iteket, melyek talán kelle elnem. Eliggi megvenniükem, hogy behurram vitatásniat s egy másik nőre szeritkorram. Talán az isodalmi pályán annyit sem les. belötem, mennyit müstör lehettem volna, de az is a szerdes kéri éled fölösti azt a kedély dicsőségét, melyre a legjobb szerelmem is számolhatok. Talán sokat rajtam sokat kell szenvednem csüldömöt, de csüldömöt szenvedni mindig jobb, mint fevethetlenségben s kéjrelt fájdalom.

Bur

ben félmeintődni. Bizom a gondosclike is meganebe s mindenre el vagyok készül
ve.

Itt egy áltjón edes János, köntönöm kedve, nödel, Julezat, Lucit. Könyvei
del magam virem ki Püntkösdre valamit nöd gyürüjel is. Bocsa'ssatoh
meg. Sabot, hülygjit seikeri üvörlön.

Burátor

Gyulai Dúl

